

عنوان مقاله:

پروتکل درمانی اولیگوآمنوره ثانویه در زنان سنین باروری از دیدگاه طب ایرانی و طب رایج

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 26، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرزو معینی جزئی - استادیار طب ایرانی، مرکز تحقیقات طب سنتی و آب درمانی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.

مژگان تن ساز - دانشیار گروه طب ایرانی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

معصومه نوروزی اله له کورابی - کارشناس ارشد مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

روشنک مکبری نژاد - دانشیار گروه طب ایرانی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

مرتضی مجاهدی - استادیار گروه تاریخ علوم پزشکی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران.

اعظم معیاری - استادیار طب ایرانی، مرکز تحقیقات طب سنتی و آب درمانی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران. استادیار گروه طب ایرانی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از مشکلات شایع زنان در سنین باروری، قطع یا کاهش غیرطبیعی خونریزی قاعدگی است که موجب عوارض متعدد و کاهش کیفیت زندگی می شود. مطالعه حاضر با هدف ارائه پروتکل درمانی اولیگوآمنوره (آمنوره ثانویه، اولیگوآمنوره) در چهارچوب مبانی طب ایرانی مبتنی بر شواهد و طب رایج انجام شد. روش کار: در این مطالعه جمع آوری اطلاعات به صورت مروری نقلی (narrative review) با بررسی مطالب مربوط به احتباس طمث (قطع یا کاهش قاعدگی) از منابع مختلف پزشکی ایرانی و جستجو در پایگاه های د ا د ه، SID، Google scholar، Web of Science، Magiran و Iranmedex به منظور یافتن شواهد و مستندات، با کلیدواژه های مرتبط انجام شد. در مرحله بعد، بحثهای متمرکز گروهی با موضوع تبیین و تلفیق انواع اختلالات قاعدگی در طب ایرانی و طب رایج با حضور افراد متخصص و صاحب نظر در حوزه طب ایرانی و زنان و زایمان طی ۱۰ جلسه برگزار شد. در نهایت با اجماع نظر صاحب نظران، درمان تلفیقی با تاکید بر شواهد و مستندات بالینی، به صورت پروتکل درمانی ارائه گردید. یافته ها: اصول درمان اولیگوآمنوره در طب ایرانی شامل: اصلاح سبک زندگی از جمله اصلاح تغذیه، فعالیت فیزیکی، بهداشت روان و خواب، استفاده از داروهای گیاهی و اعمال یدآوری (از جمله بادکش و حجامت) می باشد که قابل ادغام با مراحل درمانی برخی از علل این اختلال در طب رایج می باشد. نتیجه گیری: با توجه به وجود برخی مشکلات در درمان الیگوآمنوره در طب رایج، استفاده از راهکارهای طب سنتی ایرانی در درمان اولیگوآمنوره همراه با پروتکل های طب رایج، می تواند در کنترل و درمان این اختلال کمک کننده باشد.

کلمات کلیدی:

آمنوره، الیگوآمنوره، پروتکل درمانی، طب ایرانی، طب سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765881>

